

[Aksel Larsen.]

Jeg skal dernæst paa mit Partis Vegne forelægge *Forslag til Lov om Dyrtidstillæg til arbejdsløse*.

I December Maaned blev et Forslag, vi havde stillet om Dyrtidstillæg til arbejdsløse paa 1 Kr. om Dagen til Ikke-Forsørgere og 1½ Kr. om Dagen til Forsørgere, forkastet. Samtidig blev vedtaget et Regeringsforslag om en lille Forhøjelse af de arbejdsløses Dagpenge og Ydelse af Børnetillæg. Det blev af den høje Socialminister sagkyndigt bevist, at det Forslag, Regeringen kom med, og som blev vedtaget, kun ydede de arbejdsløse Dækning for ¼ af den konstaterede Prisstigning, der var indtruffet, siden Understøttelserne sidst blev reguleret i Henhold til Januar-Pristallet 1940. Arbejdsløshedskasserne kan, hvis deres økonomiske Omstændigheder tillader det og Arbejdsdirektøren billiger det, forhøje de arbejdsløses Dagpenge fra og med 1. April efter en Skala, der beregnes efter de gennem Pristallet i den foregaaende Januar udviste Stigninger i Forhold til Pristallet i Januar Aaret i Forvejen. Reguleringen indtræffer altsaa rigelig sent, 3 Maaneder efter at en Prisstigning er konstateret, og det drejer sig igen om en Prisstigning, som har været løbende gennem 12 Maaneder. Den indtræffer meget sent, er derfor utilstrækkelig, og saa er der i øvrigt det, at den Regulering, der kan gennemføres, hvis Kasserne har Midler til det, langtfra sætter de arbejdsløse i Stand til at betale de forøgede Priser for det Kvantum Livsforødenheder, de i Grunden har Brug for. Deres Understøttelse er nemlig i Forvejen for ringe.

Nu kommer Socialministeren og beviser over for Tinget, at det Forslag, Regeringen fik gennemført, kun ydede Dækning for en Fjerdedel af den Prisstigning, der er sket fra Januar til Oktober, set i Forhold til de arbejdsløses Understøttelser. Samtidig dokumenterede han altsaa — selv om det ikke var hans Hensigt —, at hvis man blot nogenlunde vilde yde Retfærdighed mod de arbejdsløse, blot nogenlunde vilde give dem Dækning for de stedfundne Prisstigninger, burde man netop have gennemført det kommunistiske Forslag, der akkurat ydede 4 Gange saa meget som Regeringens.

Regeringens Forslag blev gennemført, det bliver nu praktiseret i det Omfang, Kasserne er i Stand til det, og desværre kan man nu forudse, at den gennemførte Ordning tvinger en Del af Kasserne til at

forhøje Kontingentet, fordi Regeringen ikke vilde gaa ind paa at lade Staten overtage hele Udgiften til Forhøjelsen og Børnetillægget, men kun en Del af det. Siden det blev gennemført, er Priserne imidlertid steget endnu mere, og naar Januar-Pristallet om kort Til kommer, vil det vise sig at ligge endda betydeligt over Oktober-Pristallet. Vi Kommuniste mener derfor, at man ikke kan blive staaende ved den Afgørelse, der blev truffet i December; man kan ikke forlange, at de arbejdsløse skal kunne leve for det, man yder dem i denne Vinter, og vi mener, at det vil være uanstændigt at vente til 1. April med igen at regulere de arbejdsløses Dagpenge. Vi mener det saa meget mere som de allerfærreste af Arbejdsløshedskasserne, selv om Pristallet naturligvis vil give dem Ret til at sætte Dagpenge i Vejret til April, vil være i Stand til at gøre det af økonomiske Grunde.

Vi mener endvidere, at der maa gøres noget nu af den Grund, at Regeringens Forslag i December slet ikke tog Hensyn til de arbejdsløse, som ikke faar vedtægtsmæssig Hjælp eller Hjælp af Fortsættelseskasserne. De, der er henvist til at faa deres Hjælp gennem Socialkontorerne, har ingen Forhøjelse faaet; Regeringsforslaget indeholdt ikke noget desangaaende, og efterhaanden som den vedtægtsmæssige og fortsatte Hjælp udløber, bliver det jo flere og flere, det kommer til at dreje sig om.

Derfor er vi af den Opfattelse, at vil man yde blot nogenlunde Retfærdighed, maa man nu i Januar, og saa snart som muligt, gennemføre en Forhøjelse af Dagpengene for alle arbejdsløse. Den kan gennemføres paa den Maade, at Staten betaler Udgifterne for de arbejdsløse, der faar Understøttelse gennem Kasserne, og Kommunerne faar paalignet Udgifterne for de arbejdsløse, som faar Hjælpen gennem Socialkontorerne eller de sociale Udvalg. Vi mener, at det bør paalægges begge Instanser, Kasser som Kommuner, at foretage den samme Forhøjelse af Dagpengene.

Vi har foreslaaet, at Forhøjelsen skulde være den samme, som vi foreslog i December, 1 Kr. for Ikke-Forsørgere og 1 Kr. 50 Øre for Forsørgere pr. Dag.

Vi er klar over, at man over for dette Lovforslag muligvis vil sige: Hvor skal Staten tage Pengene fra? Socialministeren har jo i December forklaret, at det vil koste Staten 24 Mill. Kr., og det har den ikke Raad til.

Vi anerkender ikke dette Argument.